VILDMARKENS DOTTER.

AF JAMES OLIVER CURWOOD.

Bemyndigad öfversättning från engelskan af Emilie Kullman.

(Forts. fr. föreg. nr.)

— Jean! Jean! hviskade hon flämtande och sträckte upp händerna. — Säg mig, o, säg mig, att du aldrig talar om det för Jan — lofva mig det, Jean; aldrig, aldrig, aldrig!

— Jag ska ingenting säga, Mélisse.

— Aldrig, Jean?

— Aldrig!

Suyftande lät hon hufvudet sjunka mot hans knä. Därpå drog hon plötsligt ned hans ansikte och kysste honom.

— Tack, Jean, för hvad du gjort!

— Min Gud! flämtade Jean, då hon gått. Det där skulle Iowaka ha sett!

TJUGUFÖRSTA KAPITLET.

Ett brustet hjärta.

Dagen efter träffade Dixon Jean de Gravois ensam och kom fram till honom.

— Gravois, vill ni skaka hand med mig? sade han. Jag skulle vilja tacka er för hvad ni gjorde i går. Jag förtjänade det. Jag har bedt miss Mélisse om förlåtelse — och nu vill jag skaka hand med er.

Jean stod helt förbluffad. Aldrig hade han råkat på en dylik människa.

— Bevara mig! utropade han, då han hunnit besinna sig.

— Ja, jag ska skaka hand med er!

Flera dagar efteråt märkte Jean, att Mélisse undvek honom. Hon kom icke till Iowaka, då han var i stugan. Icke häller gingo hon och Dixon ut i skogen mer. Den unge engelsmannen tillbrakte mer af sin tid på förrådet; och strax innan trappers började komma hem, gaf han sig af på en tre dagars slädfärd med Croisset.

Denna förändring gladde Jean. Första gången han råkade Mélisse gnistrade också hans ögon af fröjd.

— Jan kommer säkert hem snart nu, sade han, då han hälsat på henne. Tänk, om fåglarna skulle tala om för honom, hvad som hände därute på vägen?

— Kanske samma fåglar ville tala om för oss, hvad som händt neråt Nelson House-vägen, Jean, genmälde hon med en blossande rodnad.

— Bah! Jan Thoreau frågar inte ett dugg efter Mac Veighflickan! svarade Jean, varmt försvarande sin vän.

— Hon är vacker! sade Mélisse skrattande, och jag har just fått lära mig, att det är därför männen tycker om att — tycker om dem, menar jag.

Jean struttade framför henne som en påfågel.

— Är jag vacker, Mélisse?

— Ne-e-ej!

— Nå hvarför — han ryckte menande på axlarna — därhemma —

— Därför, att du var modig, Jean. Jag älskar modiga män!

— Du var således glad, att jag dunkade på främlingen?

Mélisse svarade icke, men han uppfångade en skälmaktig blick i hennes ögon, då hon gick ifrån honom.

— Kom hem, Jan Thoreau, sade han sakta för sig själf, då han gick till förrådet. Kom hem, kom hem, kom hem, ty den lilla Mélisse har vuxit upp till kvinna och håller på och lär sig använda sina ögon!

Bland de första trappers, som kommo hem med pälsverk, var MacVeigh. Han berättade, att Jan gifvit sig af söderut för att tillbringa sin ledighet i Nelson House, och Cummins talade i sin tur om det för Mélisse. Han observerade icke den minsta förändring i hennes ansikte, utan fortsatte:

— Jag förstår mig inte på Jan. Han behöfs här till den stora renfesten. Visste du, att han tänkte sig till Nelson House?

Mélisse skakade på hufvudet.

— Mac Veigh påstår, att han blifvit erbjuden att komma dit som förste man, fortsatte kommissionären. Det är underligt, att han inte sagt något åt mig.

Först en vecka efter den stora renrostningsfesten återvände Jan till Lac Bain. Mélisse såg honom komma inåkande, men ehuru hennes hjärta klappade våldsamt, stålsatte hon sig att möta honom med minst samma lugna likgiltighet, som den, hvarmed han lämnat henne sex veckor förut. Hans kyliga afskedstagande grämde henne djupt. Han hade icke kysst henne; han hade ej ens tillbragt sin sista afton med henne.

Men hon var icke beredd på den förändrade Jan Thoreau, som långsamt kom in genom stugdörren. Hans hår och skägg hade vuxit så att de täckte kinderna, hvilka han förut haft renrakade. Hans ögon uttryckte visserligen glädje, då han fick se henne, men deras forna glöd och eld voro borta. I hans sätt hade kommit något underligt, i blicken något skyggt och oroligt, som kom den halft trotsiga rodnaden å hennes kinder att långsamt försvinna inför någondera sagt något. Denne Jan var henne fullkomligt främmande, och hennes sinnesstyrka svek henne, då hon närmade sig honom — undrande, tyst och med händerna utsträckta mot honom.

— Jan!

Hennes röst darrade; hennes läppar skälfde. I hennes ögon låg samma ljufva vädjan som fordom, och inför densamma böjde Jan sitt ovärdade hufvud och grep hårdt om hennes händer. En half minut rådde tystnad, och på denna halfva minut kom ett sekel mellan dem.

— Jag är glad att återse dig, Mélisse, sade Jan slutligen. Det var längesedan sist!

Han slog upp ögonen. Inför dem ryggade den unga flickan ofrivilligt tillbaka, och Jan släppte hennes händer. I dem såg hon ingenting af den gamla kärleksglöden, ingenting af det gamla kamratskapet. Outgrundliga och utan att afspegla någon märkbar rörelse gledo de från henne och till den på väggen hängande fiolen.

— Jag har inte spelat på så länge, sade han och vände sig från henne, jag tror att jag glömt.

Han tog ned instrumentet, och hans fingrar började helt klumpigt öfverfara strängarna.

Med ett matt leende sade han slutligen:

— Å, nu måste du spela för mig, Mélisse! Jan Thoreau kan inte längre. Och han räckte henne fiolen.

— Inte nu, Jan, sade hon darrande. I kväll ska jag spela för dig. — Hon närmade sig dörren; där stannade hon tvekande. Du kommer väl till kvällen, Jan?

— Naturligtvis, Mélisse, om du är beredd att ta emot mig.

Han hängde upp fiolen, då hon stängde dörren, och lämnade därpå stugan. Jean de Gravois och Iowaka stodo och inväntade honom, och Jean skyndade emot honom öfver uthuggningen.

— Jag kommer för att erbjuda dig att låna min rakknif, utropade han gladt. Iowaka påstår, att du blir tagen för en björn, ifall trappers får se dig.

— Björnen är bra att hålla flugorna på afstånd, genmälde Jan. Sommaren stundar, och flugorna tycker om att frässa på mig. Låt oss gå vägen fram, Jean. Jag skulle vilja tala med dig.

På ett ställe i skogen, där man huggit ved, satte de sig midt emot hvarandra.

— Jag har varit vida omkring, sedan jag lämnade Lac Bain, sade han. Först for jag till Nelson House och därifrån till Wholdaia. Jag fann dem i Nelson House men inte i Wholdaia.

— Fann — hvad? frågade Jean, ehuru han mycket väl visste hvad den andre menade.

— Mina broder, Jean de Gravois, hväste Jan fram. Mina broder, de uslingarna!

— Må tusan ta Croisset, som talade om hvar de fanns! mumlade Jean för sig själf.

— Jag säg de två i Nelson House, fortsatte Jan. Den ene är halfidiot, och den andre — han höjde på axlarna — är sämre ändå. — Petraud, en af de båda, som var i Wholdaia, blef dödad af en indian i fjol vinter, därför att han vanärat hans dotter. Den andre försvann.

Jean teg, med hufvudet framåtböjdt och ansiktet stödt i händerna.

— Jean, de Gravois, ni hör således hvad slags varelse er vän, Jan Thoreau är!

— Jag hör, att du är tokigare än någonsin, sade Jean lugnt. Jan Thoreau, om jag skulle bryta min ed — och tala om för Mélisse?

De bådas männens ögon möttes. I Jans brunn en matt glöd. Långsamt drog han sin långa knif ur slidan och placerade den i snön mellan sina fötter, med den glittrande knifsudden vänd mot Gravois. Med ett halfkväfdt utrop rusade Jean upp.

— Menar du det, Jan Thoreau? Är det din mening att utmana mig, som vågat mitt lif för dig och som älskar dig som en bror?

— Ja, sade Jan bestämdt. Jag älskar dig, Jean, mer än någon annan man i världen; men ändå dödar jag dig, om du förräder mig för Mélisse. Han steg upp och sträckte ut båda händerna mot den lille fransmannen.

— Jean, skulle du inte göra som jag? Skulle du inte ha gjort detsamma för Iowaka?

— Jag skulle inte ha tagit hennes kärlek utan att underrätta henne, sade Gravois efter ett ögonblicks tystnad. Det vore inte hvad du och jag kallar hederligt, Jan Thoreau. Men jag skulle ha gått till henne, liksom du borde gå till Mélisse, och hon skulle ha öppnat sin famn för mig, liksom Mélisse skulle öppna sin för dig. Det är hvad jag skulle ha gjort.

— Men det är hvad jag aldrig kommer att göra, sade Jan i bestämd ton och började gå hemåt. Förr skulle jag döda mig. Det var det jag ville säga dig, Jean. Ingen mer än du och jag får någonsin veta något.

— Jag skulle ha lust att strypa den skorna i Nelson House och Wholdaia! brummade Jean.

— Det var bäst för mig.

Då de kommo från skogen, sägo de Mélisse lämna Iowakas hem. Båda viftade åt henne, och Jan sneddade öfver uthuggningen och till magasinet.

Så fort Jean var säker på att icke vara observerad, gick han till Cummins' stuga. Han lade märke till, att Mélisse icke var sig lik. Hennes ögon voro röda — hon hade tydligen grätit.

— Mélisse, sade han slutligen och höll blicken fäst på mössan, som han snodde rundt mellan fingrarna, Jan är mycket förändrad.

— Mycket, Jean. Man skulle kunna tro, att hans hjärta blifvit krossadt därnere i Nelson.

Gravois förstod af darrningen i hennes röst hvad hon menade. Ögonblickligt skyndade han fram till henne, slängde mössan i golfvet och grep henne i armarna.

— Ja, Jan Thoreaus hjärta är krossadt! utropade han. Men det har inte blifvit krossadt af någonting, som lefver i Nelson House. Det har blifvit krossadt för — d i n skull!

— Min!? Mélisse ryggade tillbaka med ett häftigt utrop. — Jag — jag skulle ha krossat —

— Det har jag inte sagt, afbrot Jean. Jag säger, att det är krossadt för din skull. Min Gud, om jag bara finge tala om för dig!

— Gör det! Gör det! O, säg! Hon lade sina händer på hans skuldror. Hennes ögon bönföllo honom. Säg mig, hvad jag gjort — hvad jag kan göra, Jean!

Forts.

FARM OCH HEM.

SKRIF HEM TILL MOR!

(Efter det danska originalet af H. A. Tandberg.)

Skrif hem till mor!
Glöm ej ditt löfte, den gången du for.
Mor med sitt trofasta, älskande hjärta
gråtande stod där och svalde sin smärta,
Ögonen tiggde med stumma ord:
Skrif hem till mor,
glöm bara inte att skrifva till mor!

Solen går ned,
andra få hvila i sömnens fred.
Mor, hon ligger i mörkret och gråter,
vakar och beder för honom som låter
dagarne gå utan tanke på mor.
Glömd är hans mor,
glömdt hvad han sade till tröst,
när han for.

Världen har väl
tagit hans tankar och fångat hans själ,
så att han glömt på den rastlösa färden,
att han var kärast för mor här i världen.
Möter du honom, så tala ett ord,
tala ett ord:
Bed honom skrifva ibland hem till mor.

Hur en farmare bör hvila sig efter sitt aktiva lifsarbete.

Professor P. G. Holden, som spridt kunskaper om alfalfaodling bland farmarne i Iowa, tar då och då tillfället i akt att utsä litet lefnadsfilosofi tillsammans med de vetenskapliga rönen om foderskördar och föryngrad jordmån. Härom dagen t. ex. sade han i en åhörarekrets af Iowafarmare, att platsen för ett lyckligt lif, sedan de förtjänat de pengar, de behöfde, var för dem på deras farmar.

Professor Holden sade i denna fråga: "Flytta ej till staden, när ni åldrats och blifvit rika på farmen. En farmare, som dragit sig tillbaka är bara till besvär i staden, när han flyttar dit bara för att dö obemärkt. Han är emot alla förbättringar, emedan sådana kosta pengar och han vill pressa ner utskylderna. Stanna på farmen. Köp inte mera jord utan förbättra den ni har. Len in vatten, så att ni kan taga ett bad då och då, antingen ni behöfver det eller ej. Led in ljus, så att ni kan läsa tidningar och böcker utan att ansträngа ögonen och skaffa er kunskaper. Stanna på edra farmar, och när ni slutligen skattar åt förgängelsen, skola edra vänner och grannar beklaga eder bortgång och en procession på en half mil skall följa eder till grafven. Men om ni flyttar till staden, får ni intet likfölje, och alla grannarne skola säga, att det var väl den där gamle smulgräten är borta".

Det är en mycket vanlig företeelse i amerikanskt samhällslif, att farmare, som dragit sig tillbaka, flytta från landet till städer och köpingar. Under tidernas lopp blir utflyttningen af köpmän från städerna, som dragit sig från affärerna, och ut till farmarna allt mer vanlig. Den sistnämnda företeelsen borde gifva den efter stadens bekvämligheter längtande farmaren en och annan tanke, som han kunde ha godt af att närmare öfverväga. Han behöfver endast förskaffa den gamla farmen ett par bekvämligheter för att göra den till den angenämaste vistelseort. Men detta är ej allt. Den gamla farmen är en del af honom själf liksom alla dess omgifningar. Dessa äro hans intressen. När han nu är i stånd att kunna kasta af sig bekymret att samla mera pengar, kan han ägna sin tid och energi åt att förbättra det samfund, han tillhör.

Hvarför skall en man i staden eller på landet jaga efter en ny omgifning, när han drager sig tillbaka?

Under sina jämförelsevis lediga år skulle han genom personliga tjänster betala tillbaka något af hvad han är skyldig det samhälle, där han vunnit sitt välstånd. Dessutom är han skyldig att unna sig själf nöjet af gamla förbindelser. Att flytta in i en ny omgifning är att skära bort eller förringa det förflutna. En människas lif är, eller borde vara, en jämnt flytande ström, ej ett system af åtskilda vattenpölar. En man slår rot som ett träd i det samhälle, där han planterats och där han växer och sträcker ut sina grenar under årens lopp. Omplanteras han i en annan omgifning, finner han den sannolikt olämplig. Han kanske i alla händelser upphör att växa och blir snart ett torrt träd.

De dryga transportkostnaderna. Det kostar farmaren lika mycket i genomsnitt att köra sina produkter till afsättningsplatsen som järnvägsfrakten kostar från produktionsplatsen till den slutliga afsättningsorten. Han är ingeket emot järnvägsfrakterna och skyller på dem sin oförmåga att få någon förtjänst på långsändningar. Utan att afstå från några fordringar på järnvägarna önska vi påpeka att när farmen kan nedsätta sina frakkostnader till hälften genom byggandet af bättre vägar och genom att antaga ett mera enhetligt försäljningssystem, och ej gör det, är hans ställning minst sagt inkonsekvent.

Regeringen vann. Från Portland, Oregon, ingick i onsdags meddelande, att landområden till ett stipuleradt värde af $30,000,000 — sakkunnige anslå verkliga värdet till mellan 46 och 60 millioner dollars — på order af domare C. G. Wolverton i federala distriktsrätten skola återgå i regeringens ägo. Southern Pacific-järnvägen har hittills disponerat öfver landet. Den vidtbekanta Oregon-California landrättegången, som rör sig om äganderätten till 2,300,000 acres, som kommer nu snart att utföras af Förenta Staternas appellationsdomstol i San Francisco. Det kan också vara på tiden, ty målet började i första instans 1908.

Hastig plöjning. W. S. Winget från Peoria, Ill., har i dagarne börjat plöja 1,500 acres på den nyligen dranerade Buena Vista myren i närheten af Stevens Point i Wisconsin. Han medförde en s. k. tractor på 60 hästkrafter, och med denna maskin kan han plöja och harfva, hvilket försiggår samtidigt, från 25 till 30 acres per dag. Traktorn drifver på en gång 12 plogar och ett nödigt antal diskharfvar. Buena Vista-myren, som för icke så länge sedan ansågs vara nästan värdelös, blef genom dräneringen det ypperligaste land man kan tänka sig. Det påstås till och med att den utgör bästa landsträckan i hela Portage county.

Stora honungskördar. Ämnet om ökningen och utveeklingen af biskötseln kommer att gifvas mycken eftertanke bland bisgare under den nu kommande säsongen — och man har all anledning att så göra, då honungsindustrien numera arbetats upp till en stor inkomstkälla. På mindre än fem år ha honungspriserna i Michigans städer stigit från 12½ till 20 cents i parti. En liknande förhöjning har försports öfver hela landet. Den kommande sommaren beräknas bli särdeles lyckosam för biodlarne. Klöfverskördarne och de flesta andra honungsbringande växter äro redan nu i bättre tillstånd än för många föregående år och en stor honungsskörd är förutsagd.

Värden af barnens naglar.

Då barnens naglar börja växa öfver fingertopparna är det på tiden att ta itu med deras vård. Naglarna bör klippas regelbundet och smutsen bör aflägsnas under dem. Minst en gång i veckan bör huden skjutas tillbaka öfver nagelroten. Under det fjärde lefnadsåret, sällan förr, få somliga barn den ovanan att bita naglarna, hvilket lätt kan bli orsak till inflammationer och varbildningar i cellväfnaderna. Beklagligtvis bruka föräldrarna akta för litet eller för sent på detta; ha barnen nått en viss ålder, verka hvarken förbud eller förmaningar, utan ovanan bibehålles ofta även sedan de äro fullvuxna.

Det kan till och med vara modernt eget fel att barnen börja tugga på naglarna, om hon nämligen försummar att klippa dem i tid; den allt för långa, men ännu mjuka nageln går sönder, och barnet söker att hjälpa sig själf genom att bita af de framstående delarna.

Under naglarna samlas sjukdomsfrön, som vid afbitandet lätt kunna följa med i munnen. Dessutom skadas ofta fingertopparna genom denna ovana. Därför måste man hålla efter barnen från början och få dem att låta bli, så fort de visa några tendenser att bita naglarna. Ibland hjälper det att gnida in fingrarna med någon bitter substans, t. ex. chininlösning. Äfven med hypnos lär man ha uppnått resultat, särskildt då det är fråga om nervösa barn.

Barn som icke leka.

Det finnes många barn, som ha stor förmåga att timtals syssla med samma sak eller också att jämt hitta på nytt att fördrifva tiden med. Men tyvärr är det icke så med alla, och särskildt ensamma barn ha det ofta illa ställdt. Då gäller det för modern att hitta på sysselsättning åt barnet, om hon icke vill ha det jämnt och ständigt hängande i kjolarna på sig och därigenom hindras i sina göromål. Till god hjälp är härvidlag barnens stora lust att hjälpa till.

Det gäller blott att sätta dem till sådant som de verkligen kunna göra, så att arbetet blir till ett nöje och icke en plåga. Visserligen är den faktiska nytta barnets arbete åstadkommer vanligen icke så stor; men vid sidan af det direkta ändamålet att få tiden att gå på ett trefligt sätt, uppfostrar man äfven barnet till hjälpsamhet och ordning. Att dammtorka, vattna blomkrukorna, torka skedar och gafflar efter diskningen och mycket mera lämpa sig äfven små händer till. Litet mer försigkomna barn bruka vara mycket lyckliga, om de få gå ärenden åt mamma eller hjälpa att bära hem paket efter gjorda uppköp. Efter dylikt "arbete" förefalla säkerligen leksakerna åter mera tilldragande än då barnet är utesluttande hänvisadt till dem.

Äfven pappan kan bidraga till att förkorta tiden för sitt barn, då detta är hänvisadt till att leka ensamt. Han kan nämligen, då hans tid medgifver det, lära barnet att själf fabricera små leksaker genom att snida, såga, klippa ut och klistra ihop saker, som små barn med sina små smidiga fingrar vanligen ha mycket lätt att utföra och som äro ofantligt mycket roligare än de allra dyrbaraste köpta saker.

Bäst är naturligtvis dock alltid att skaffa barnen umgänge med jämnåriga, ty då småttingar komma tillsammans, fattas det aldrig uppslag till lek och tidsfördrif.

KÖKET.

Varm grönrätt. Stufvad spenat lägges i krustader, de fyllas knappt till hälften och däröfver slås ett helt ägg. Sättes i vattenbad i ugnen att stanna och ätes som mellanrätt.

Appelkaka. Två kvarts äpplen, 1½ pounds socker, 3½ kopp stötta skorpor och två skedar smör. Äpplena skalas och skäras i tunna skifvor. I botten på en smörd pajform strös ett tjockt lager skorpsmulor och därpå äppelskifvorna hvarfvis med socker. Sist ett lager med skorpor och smöret i klickar. Stekes i ugn en half timme. Serveras med vispad grädde eller sylt.

Aborrfilet. Aborren rensas väl och fjällas och fileterna urskäras väl. Af hufvud och ben kokas en buljong, dill och persilja hackas och inknådas i smör, som formas i små aflånga bullar. Fileterna rullas om dessa smörbullar samt läggas i en torr kastrull och öfverströs med litet hvetemjöl och salt. Lifet af fiskbuljongen, som väl silats, påspädes då och då. Aborren rar kokas ofvanpå spisen i 15—20 minuter.

SMÅ RÅD.

Smör röres lätt, om ett par droppar ättika iblandas.

Äggröra vasslar sig ej, om den saltas, sedan den är kokt.

Is krossas bäst med en stoppnål, om man slår till den lätt med en hammare.

För att hindra ägg att spricka kan vid kokningen litet salt eller ättika hällas i vattnet.

Ost, som vill smula sig, skäres med en bit tjockt papper om knifven. Skifvorna blifva då tunna och hela.

Äggprof. För att se om ägg äro råa eller kokta snurras de på ett bord. Det kokta snurrar; det råa snurrar ej.

När man fyller fjäderkuddar skall man först gnida insidan af kuddvaret med vax eller hvit tvål. Detta hindrar dunet att krypa ut.

När man kokar sylt eller marmelad, bör man först gnida kastrullens eller grytans botten med godt smör, hvilket förhindrar att sylten bränner vid eller kokar öfver.

PATENTERA EDRA IDEER och förtjäna Pengar
Bind efter min Fria Bok "HOW TO GET THEM"
Alla Betalningar återkommes Sökerton N G C skar
FRIA RÅD SKRIF I DAG
JOSHUA R. H. POTTS
306 9th St. Washington, D.C. U.S. o Utländska Patent
929 Chestnut St., Philadelphia 8 S. Dearborn St., Chicago

Det betalar sig att annonsera i SVENSKA CANADA TIDNINGEN.

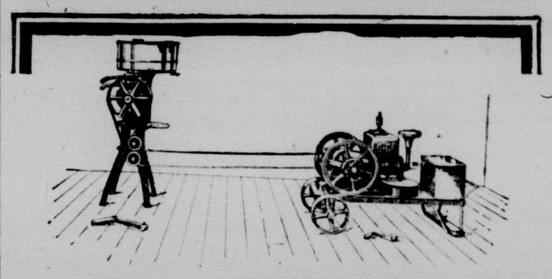

Nära på fullkomlig.

HÄLL eder mjölk i en I H C gräddseparator. Från grädden komma nära 9,999 delar grädde mot en del, som går i skumspannet.

Det är en underbart noggrann separarering; det betyder hvarje möjlig dollar af mäjeriförtjansten från edra kor. Och det är, hvad ni önskar.

Det kräfver en I H C separator att utföra sådant godt arbete. Den är gjord därför — resultatet af åratals prof och experimentering. Hvarje detalj har sitt bruk, hvarje mekanisk punkt sitt ändamål. Dess konstruktion är nästan öfverfylld af goda drag. Axlar och tappar äro de starkaste, som tillverkats för separatorer. Alla axelledlagren hafva fosforbronslager. Kuggtjulen arbeta utan surrande och framkalla aldrig sådant, och de äro skyddade från smuts och sand. Oljningssystemet är fullständigt och noggrannt. I korthet, allt i

I H C Cream Separators
Dairymaid, Bluebell eller Lily

är gjordt för att hålla och vara. Fullkomlig hoppassning och balans betyder jämnhet och lätthet att sköta och däraf fortsatt tillfredsställelse under ett långt lif. På samma gång är enkelheten i mekaniken ett hufvuddrag. Alla delar äro lätt åtkomliga för rengöring. Det finnes fyra lämpliga storlekar af hvarje stil.

Om ni sedan har en hästkrafts I H C maskin med bakkuggtjulsutväxling att komplettera separatorutstyrseln med, skall ni finna, att den är ett absolut nödvändigt hjälpmedel på farmen. Maskinen står på en flyttbar skitrg och kan fraktagas och användas till hvilket litet farmarbete som helst, där kraft måste anbringas. Den går stadigt och med lämplig hastighet att pumpa vatten, drifva tvättmaskin, kärna, slipa etc.

Handlarne på platsen, som hafva dessa maskiner, skola demonstrera de många besparande medel, som I H C separatorn kan gifva eder. De skola förklara allt till eder tillfredsställelse. Kataloger kunna erhållas från dem eller skrif till

International Harvester Company of Canada, Ltd
WESTERN BRANCH HOUSES:
At Regina, Man.; Calgary, Alta.; Edmonton, Alta.; Estevan, Sask.; Lethbridge, Alta.; Moose Jaw, Sask.; Saskatoon, Sask.; Winnipeg, Man.; Yorkton, Sask.
Tillsammans med Lager at Hamilton, Ont.

Män! Rådfråga Dr. Leigh Co.,

Dr. L. K. Leigh.

den gamla pålitliga svenska läkareanstalten för skicklig och samvetsgrann läkarehjälp, och experimentera icke med patentmediciner, profbehandlingar eller elektriska bälten. Dr. Leigh har gjort privata, nervösa och kroniska sjukdomar till specialitet och har under sin 20-årige praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar, af hvilka många kroniska fall af andra läkare förklarats hopplösa.

Unga Män! Förlora aldrig hoppet om att återvinna Er förlorade hälsa och mannakraft, ty vi kunna bota Eder. Sjukdomar i systemet, förorsakade genom ungdomligt oförstånd och synder, såsom nervositet, hjärtklappning, smärtor i ryggen, förlust af lifskraft, matthet, hufvudvärk, sömnlöshet, dålig matsmältning och liknande lidanden botas fort och billigt i djupaste hemlighet genom de nyaste och mest pålitliga metoder.

Njur- och blåssjukdomar, blod- och hudsjukdomar, bröst- och magkommor, nervös svaghet, striktur, åderbråck, snart sagdt alla sjukdomar hos män, behandlas och botas enligt snabba, säkra och vetenskapliga metoder. Ni kan lita på årlig behandling samt de bästa mediciner och behandlingssätt, och vårt arvode är så rimligt, att alla kunna draga nytta af vår hjälp. Absolut tystlåtenhet garanteras.

Rådfrågning, personligen, genom bref eller fråglista, är alldeles kostnadsfritt.

Värdefull Rådgifvare Fritt

"GODA RÅD," den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män, ungdomssynder och dåtas följder samt lifvets hemligheter och äktenskapet etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte fråglista, sändes alldeles gratis och portofritt i försegladt omslag till alla, som sända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State Street, B 14, Chicago, Ill.

Landsmän!

Vid behof af

TÄLT, MARKISER, VERANDA GARDINER, PRESENNINGAR, SEGEL, BARSACKAR, eller annat till tältmakeriyrket hörande, tillskrif mig om hvad ni önska, uppgifvande mått och jag skall med nöje sända eder profver med prisuppgift.

Förstklassigt arbete till moderata priser garanteras.

Central Tent & Awning Works

P. O. Box 360. Oscar Johnson. Phone 86 North

766 Fort William Road, Port Arthur, Ont.

Copenhagen Snuff

Det bästa tobaksfabrikat i marknaden.

Antingen det användes för snusning eller tuggning kommer Ni att tycka om dess rika och aromatiska smak.

NATIONAL SNUFF COMPANY Limited.

900 St. Antoine Street, Montreal.

ABSORBINE

botar inflammerade, svullna leder, försträckningar, kontusioner, mjuka knölar; läker spikbölder, sår på hufvudet, quittor, fistel eller alla hälsovådliga sår fort, då det är absolut antiseptiskt och bacilldödande. Behagligt att använda; bildar icke blåsor under bandaget eller borttager hår, och ni kan använda hästen $2.00 per flaska, tillsändt. Bok 7 K fritt.

ABSORBINE, JR., antiseptiskt liniment för människor. Botar smärtsamma svullna ådror, gotter, svulster, försträckningar, kontusioner, stillar smärter och inflammationer. Pris $1.00 per flaska hos handlare eller tillsändt. Närmare upplysningar, om ni skrifver. Tillverkadt endast af

W. F. YOUNG, P. D. F.,
178 Lymans Building, Montreal, Que.